

Nhật Được Tiểu Hồ Ly 5cm

Contents

Nhật Được Tiểu Hồ Ly 5cm	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3

Nhật Được Tiểu Hồ Ly 5cm

Giới thiệu

Thể loại : nhân thú, huyền huyền, 1×1Edit : Fàm (aka Hồng Lâu aka Lâu Nhi)Warning : Chống nh

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-duoc-tieu-ho-ly-5cm>

1. Chương 1

Nam nhân ngồi chồm hổ xuống dưới, cẩn thận đánh giá đứa nhỏ trước mắt kia.

Hồ ly? Một con hồ ly chỉ cao có 5cm?

“Lại đây!”

Hắn ngoắc ngoắc ngón tay, hi vọng vật nhỏ giống tiểu miêu ngoan ngoãn dụi vào.

“.....”

Ngược lại, tiểu hồ ly lại chưng ra bộ mặt khó chịu.

.

“.....”

Hắn lại vẫy vẫy ngón tay.

Biểu tình đối phương giống như bị mạo phạm, quay ngoắt đầu, không thèm để ý đến hắn.

Nam nhân trầm mặc một lát, sau đó vươn tay tóm lấy cái đuôi xù lông của vật nhỏ.

.
.

Thật là mềm a

~Dễ dàng đem tiểu hồ ly nhắc lên khỏi mặt đất.

“! ~ · # %..... —% #!!”

Hắn không hiểu hồ ly nói cái gì, nhưng xem ra y cũng không cao hứng.....

Y túm chặt lấy mấy cây cỏ khô trên đường, chết cũng không chịu buông tay, nước mắt cũng rớt xuống.

“.....”

Nam nhân nhìn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn tèm lem nước mắt, trong lòng lại thấy một tia khoái trá.

Hình như.....rất đau a...

Nam nhân lại trầm mặc một lát, sau đó lại buông hồ ly xuống.

Hồ ly lập tức ôm lấy cái đuôi của mình, ánh mắt oán hận nhìn nam nhân.

“Uy.”

Nam nhân lấy tay chọt chọt má tiểu hồ ly,

“Theo ta về nhà được không?”

Khả hồ ly cũng không thèm liếc nhìn hắn, càng ôm chặt cái đuôi hơn.

Hình như.....hắn bị chán ghét rồi.....

Nam nhân nghĩ vậy, đột nhiên lại cảm thấy mất mát.....

Vậy phải làm sao bây giờ?

Nam nhân gãi gãi đầu, hoàn toàn bó tay với tiểu tử trước mặt.

Quanh đây có cái gì có thể lấy lòng y không nhỉ.....

Hắn nhìn khắp mọi nơi, đột nhiên phát hiện có một gốc cây anh đào cách đó không xa.

Đúng rồi, anh đào!

“Này.”

Hắn vứt một quả anh đào, đặt trước mặt tiểu hồ ly.

“Vừa rồi là ta không tốt, người nhận cái này rồi tha lỗi cho ta có được không?”

“.....”

Hồ ly cũng không nhận ngay ‘lễ vật’ của hắn, nhưng cũng không bỏ mặc như lúc này.

Y nửa sợ hãi nửa khát vọng nhìn quả lớn đỏ mọng trước mắt.

Thôi, từ từ tiếp cận y cũng được. Nam nhân nghĩ.

Một lát sau, tiểu hồ ly cuối cùng cũng ôm lấy quả anh đào trước mặt.

Bắt đầu ăn thứ quả vốn xa lạ với y.

Nhưng là cái miệng của y quá nhỏ, mà bên ngoài anh đào lại trơn, thế nào cũng không cắn được vào lớp thịt quả.

“Xem ra nha [răng] hần cũng ko sắc cho lắm.”

Nam nhân đứng ở một bên thầm nghĩ, lại hồi tưởng lại về mặt “Ta cắn chết người” lúc nãy của y, bật cười.

“Đến, ta giúp người!”

Nam nhân vừa nói vừa nhặt lấy quả anh đào.

Hần muốn tách thịt quả ra, nhưng quả anh đào lại quá nhỏ, thế nào cũng không tách được.

“.....”

Lúc này, hồ ly tiến tới trước mặt hần, nhìn thấy ngón tay hần dính đầy nước anh đào ngon ngọt.

“Ăn? Đây.”

Nam nhân nhất thời phản ứng lại, đưa tay đến trước mặt hồ ly.

Hồ ly cũng không cự tuyệt mỹ vị được dâng lên. Từng chút từng chút, dùng cái lưỡi nhỏ hồng của y liếm láp thứ chất lỏng ngọt ngào trên ngón tay nam nhân.

“Hình như.....hần cũng không ghét ta cho lắm!”

Nam nhân mỉm cười nhìn tiểu hồ ly.

—

Tiểu hồ ly tính tình nóng nảy bỗng dưng im lặng giống như tiểu miêu liếm láp ngón tay nam nhân. Nhu thuận, ngoan ngoãn đáng yêu.

Trong lòng nam nhân hiện ra một tia vui mừng không thôi.

“Ăn no rồi?”

Một lúc sau, nam nhân rút tay lại.

“Ách.....”

Có lẽ do hần không tính toán khoảng cách, để ngón tay quá gần khiến nước anh đào đều dính đầy người tiểu hồ ly.

Hồ ly cảm thấy cả người dính dấp, mảy cũng cau lại.

Hình như ở gần đây có suối, nam nhân suy nghĩ, nếu tiểu gia hỏa này nhảy xuống, nhất định sẽ bị nước cuốn đi mất.

Hần nhìn hình dáng tiểu hồ ly đánh giá một chút, sau đó vươn tay nói:

“Theo ta về nhà đi, ta sẽ giúp người tắm.”

2. Chương 2

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Hồ ly ngoan ngoãn trèo lên tay của nam nhân, thật sự là ngoài dự kiến của hần a.

Mặc dù không có mở miệng đáp ứng, nhưng hần biết y nguyện ý cùng mình về nhà.

Nam nhân mỉm cười, cẩn thận nhấc tay lên:

“Buổi tối nơi này thường có gió lớn.....”

Hắn nắm lấy thắt lưng của tiểu hồ ly, đem bỏ vào túi áo trước ngực.

“.....nên người phải chịu khó ở trong này một lúc.....”

Hồ ly im lặng gật đầu.

Tà dương chiếu rọi trên người nam nhân, hắn nhẹ nhàng di chuyển, tránh xóc nảy tới tiểu hồ ly trong túi áo.

Cúi đầu liền nhìn thấy y đang dựa vào túi áo, hai mắt dần híp lại.

Cách một lớp áo hắn vẫn có thể cảm nhận hơi thở mỏng manh của y.

Nam nhân đột nhiên cảm thấy rất ấm áp.

Cũng không phải do nhiệt độ thân thể, mà rất khó nói rõ.

Tỷ như, trong lòng hắn.

Nam nhân cười cười, lấy tay đụng vào đầu tiểu hồ ly:

“Người sẽ có một chiếc giường vô cùng thoải mái ^^ ”

—

“Đến rồi!”

Nam nhân điểm điểm lên đầu tiểu hồ ly, một lúc sau y mới chịu mở mắt.

“Người có muốn ăn thêm chút nữa không?”

Nói rồi liền đi hướng phòng bếp:

“Hay uống sữa”

Chỉ thấy hồ ly lắc lắc đầu, sau đó nhìn quần áo bị dơ trên người y.

“Tiểu hồ ly người cũng thật sạch sẽ a.”

Nam nhân đứng ở một bên chăm chú nhìn tới tiểu hồ ly đang cởi sạch quần áo trong nhà tắm, miệng nở nụ cười ôn nhu.

“.....”

Hồ ly tựa như phát hiện cái gì liền ngừng lại động tác, quay lại nhìn nam nhân đang đứng ở bên cạnh.

Àn? Cái ánh mắt cảnh giác này.....

“Yên tâm đi, ta cũng không muốn làm gì người a.” [có ma mới tin ^-^]

Khóe miệng giật giật, nam nhân cố gắng nghiêm chỉnh nói với tiểu hồ ly một bộ nghiêm túc trước mặt hắn.

Dù sao tí nữa cũng được nhìn a! – Nam nhân trầm nghĩ.

—

Hồ ly lạnh lùng nhìn thoáng qua người hắn, sau đó tiếp tục cởi quần áo. Ngồi xuống sàn nhà tắm mát lạnh, nghiêng đầu nhìn nam nhân.

“.....A? Nước.....?”

Nam nhân còn đang mê mẩn làn da bóng loáng của tiểu hồ ly, nhất thời vội vàng phản ứng.

Hắn đứng dậy lấy một chén nước nhỏ, bên trong là ôn thủy [nước nóng/ấm] vừa phải.

Nam nhân đổ nước làm ướt cơ thể tiểu hồ ly, mà y vẫn cứ để nguyên quần áo như thế kì cọ thân thể.

“Để vậy rất dễ bị cảm mạo”

Nam nhân nhẹ giọng nói, trong tay cầm lấy bông ngoáy tai nhúng vào nước, sau đó cho thêm chút xà bông, nhẹ nhàng chà xát lưng tiểu hồ ly.

“Hắn không cự tuyệt ta~” – Nam nhân cảm thấy này cũng coi như một bước tiến mới, trong lòng liền vui vẻ không thôi.

Nam nhân điều chỉnh lực độ vừa phải, nhẹ nhàng cọ vào cơ thể tiểu hồ ly.

Kỳ thật hắn rất muốn cù cho hồ ly bật cười, khiến y tỏ ra biểu tình đáng yêu hơn một chút, nhưng là vẫn sợ hồ ly tức giận nên lại thôi.

Hồ ly cũng phá lệ phối hợp với hắn, bản thân bị đụng vào cũng không tỏ ra thái độ phản kháng.

Sau khi tắm xong lại ngoan ngoãn để hắn lau khô đầu tóc, có lẽ y thật sự rất mệt mỏi rồi.

Quả nhiên, một lúc sau hồ ly liền ngủ gục.

Nam nhân nhẹ nhàng bế tiểu hồ ly đặt vào trong một chiếc hộp nhỏ có lót bông, lấy khăn tay của mình đắp lên người y.

“Ngủ ngon, tiểu tử.”

Hắn hôn lên đầu ngón tay của mình, điểm nhẹ lên trán của tiểu hồ ly đã say giấc.

Ta cũng phải đi ngủ thôi, nam nhân vươn vai, ngày mai còn phải dậy sớm làm một chiếc giường cho tiểu hồ ly a.

“Buổi sáng tốt lành.”

Nam nhân đi tới trước giường tiểu hồ ly, nhẹ giọng đánh thức y.

Hồ ly vẫn còn ngái ngủ, y kéo chăn đứng dậy, chậm rãi bước tới trước mặt hắn, hai tay không ngừng nhu mắt.

Bộ dáng không mang chút phòng bị của y thật sự rất đáng yêu, nam nhân nhìn thấy liền mỉm cười.

“Đây là bánh mì và sữa, ta cũng chưa biết người thích ăn cái gì để chuẩn bị, người cứ ăn mấy thứ này trước, a, hình như còn một quả cam, chờ ta một chút...”

Nam nhân muốn chuẩn bị cho tiểu hồ ly một bữa sáng đầy đủ dinh dưỡng nên rất chăm chú.

Cũng vì thế mà hắn quên mất, hồ ly là một sinh vật rất thích sạch sẽ, mà hắn đã quên cho y rửa mặt, đánh răng buổi sáng.

Tắm

Chẳng đợi nam nhân phản ứng, hồ ly nhảy ngay vào bồn sữa mà hắn vừa mang tới.

Này cũng không thể trách y, có lẽ vì còn ngái ngủ nên y vẫn nghĩ đó là bồn tắm.

Bất quá, y còn tưởng đây là phương thức tắm rửa đặc biệt của nhân loại.

Nam nhân đứng bên cạnh ngáy ngốc nhìn hồ ly tắm rửa, một lát sau mới thở dài:

“Thật sự hảo hươu thụ a.....”

“Lại đây, mặc quần áo vào.”

Nam nhân đưa cho hồ ly đã tắm rửa sạch sẽ một bộ quần áo.

“A, đúng rồi, quần áo của người ta cũng đã giặt sạch, nhưng là cũng không còn lạnh lặn nên”

Nam nhân nghĩ tới cái gọi là “quần áo” của holly mà chỉ biết cười khổ.

“Người trước hết cứ mặc cái này đi, là ta làm từ túi plastic đó ^-^ ”

Nam nhân chưa bao giờ đụng tới đồ thủ công, đối với thành phẩm của mình quả thật có chút đắc ý.

Hắn thậm chí còn hái một đóa cúc ngoài ban công, phối hợp thành một bộ quần áo “nhẹ nhàng, khoan khoái dễ chịu” a.

Lát sau, hồ ly đã hoàn toàn thanh tỉnh, tự nhiên cũng sẽ không nghe lời nam nhân mặc vào một cái bao to trong suốt mang danh “quần áo”.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-duoc-tieu-ho-ly-5cm>